

Hittel elköteleződni

A születés folyamatosan jelen van az életünkben. Megszületik bennünk egy-egy érzés, gondolat, ötlet, mosoly, készség valamire, döntés, sok minden. Van, amire emlékszünk, van, ami csak észrevétlenül átszövi a mindennapjainkat, és fel sem tűnik számunkra, hogy létrejött. De vannak olyan események, amelyek kiemelkedőek, emlékezetesek számunkra. Ilyen a gyermek születése is.

Mária és József életében is különös élmény volt, de nem abban az értelemben, ahogyan a mi életünkben. A történetet ismerjük. József vívódása, kétségbeesése, csalódottsága természetes, hiszen tudja, hogy a gyermek, akit Mária a méhében hordoz, nem tőle való. Ennek ellenére nem akarja rossz hírbe hozni, nyilván szereti őt.

Bizonytalanságát az álmában megjelenő Úr anyyala oldja fel. És ő elhiszi és elfogadja, amit hall, és annak megfelelően cselekszik.

Nagyszerű ember volt. Hinni akart Mária ártatlanságában, vállalta az apai szerepet, és kész volt elfogadni azt a gyermeket, aki világmegváltó feladatra hivatott.

Mi készek vagyunk-e ilyen hittel elköteleződni valami, valaki iránt? Tudunk-e számunkra felfoghatatlan dolgokban hinni? Kiben bízunk, ki ad nekünk erőt? Velünk van az Isten?

Csehné Pál Szilvia, Székesfehérvár

„Fiút fog pedig szülni, és Jézus néven nevezed majd, ő szabadítja meg ugyanis nemzetét annak bűneitől” (Mt 1,21)

1. Mennyire tudok örülni egy újszülöttnak, ha fiú? Mennyire, ha lány?
2. Mennyire vagyok hajlandó nemzetszélességben gondolkodni?
3. Milyen típusú szabadságról álmodom? Kinek a számára?

[Angel]